

Healthy Feet KINA

Rapport hösten 2011 från Team Olmed

Besök i Nanjing och seminarie i Guangzhou, Kina juni 2011

Här kommer våra reflektioner från resan till Kina och seminariet i Guangzhou.

Besök i NANJING

Om man börjar i tidsordning så kom vi ju först till barnhemmet i Nanjing, även om det blev ett kort besök.

Jag var ju med förra året och fick tillbringa lite tid i deras ortopedtekniska verkstad då också. Så min upplevelse är att det detta år verkade vara en "levande" verkstad som faktiskt används, sedan vet jag ju att de säkert förberett lite då de visste att det låg i vårt intresse att se just verkstaden.

Jag såg en del av de saker vi hade med oss förra året, men inte alla, så kanske att något av det faktiskt kommit till användning.

Jag tyckte det var synd att vi inte såg några FAB (Foot Abduction Braces) på verkstaden, det borde vara en sådan produkt som används en del och därför finns hemma färdigt för anpassning och leverans.

Det var också mycket tråkigt att vi inte fick se några FAB eller ortoser av något slag på något barn.

De tog sedan in ett antal barn som vi tittade på och diskuterade runt, och av dessa var ju faktiskt flera gipsade enligt Ponsetimetoden, även om gipsarna var klumpiga och trasiga och verkade suttit på mer än en vecka som är det normala. Så det var väl ingen av de gipsarna som var helt ultimata, men däremot var det ju faktiskt helbensgipsar, vilket var ett framsteg mot förra året då vi såg en del underbensgipsar.

Jag reagerade också på att några av barnen inte hade gips fast att deras fötter inte var färdigkorrigerade, de skyllde på saker som värmen och sjukdomar, men det är ju viktigt att behandlingen slutföljs som tänkt utan avbrott. Likaså såg jag en del höfter, händer osv som också borde haft behandling med ortoser, men där de istället verkade satsa allt på operation vid senare tillfälle.

Men det som störde mig mest var att vi inte fick se några egentliga ortoser på barnen, så då undrar man ju genast om det finns några ortoser som används alls.

GUANGZHOU - seminariet

Sedan kom vi då till Guangzhou, och jag tror knappt vi visste hur mycket jobb som väntade oss där. Det var verkligen högst nödvändigt att komma några dagar tidigare för förberedelserna, det hade blivit ganska jobbigt annars.

Det var lite chockartat att det tog så lång tid att komma fram till ett schema som fungerade, men vi är mycket nöjda med det schemat som blev det slutgiltiga resultatet.

Det var tur att vi var så många som vi var, för personalen på barnhemmet hade ju ingen tid att hjälpa oss med våra förberedelser. Det var tur att vi kunde dela upp oss också, så att två personer kunde stå och jobba i verkstaden när någon annan satt och diskuterade schemat och en fjärde fyllde gipsar.

Det var en positiv upplevelse att arbeta så intensivt tillsammans under dessa dagar, och fast att vi var extremt trötta och somnade så fort vi satte oss ner så var det bland det roligaste vi gjort.

Vi tycker att dr Pan och dr Huang skötte allt väldigt bra och hjälpte oss så gott de kunde med schemaläggning och planering, sedan var det bra att viss personal (+Carin) kunde hjälpa till med de mer praktiska sakerna som förberedelse av gipsrummet.

Vad gäller själva seminariet kände vi att vi efter mycket om och men tillslut kom fram till ett väldigt bra schema med ett sammanhängande tema. Vi var lite oroliga i början då vi såg det första utkastet av schema där det var en salig blandning av föreläsningar om cp, händer, klumpfötter, operationer och diverse.

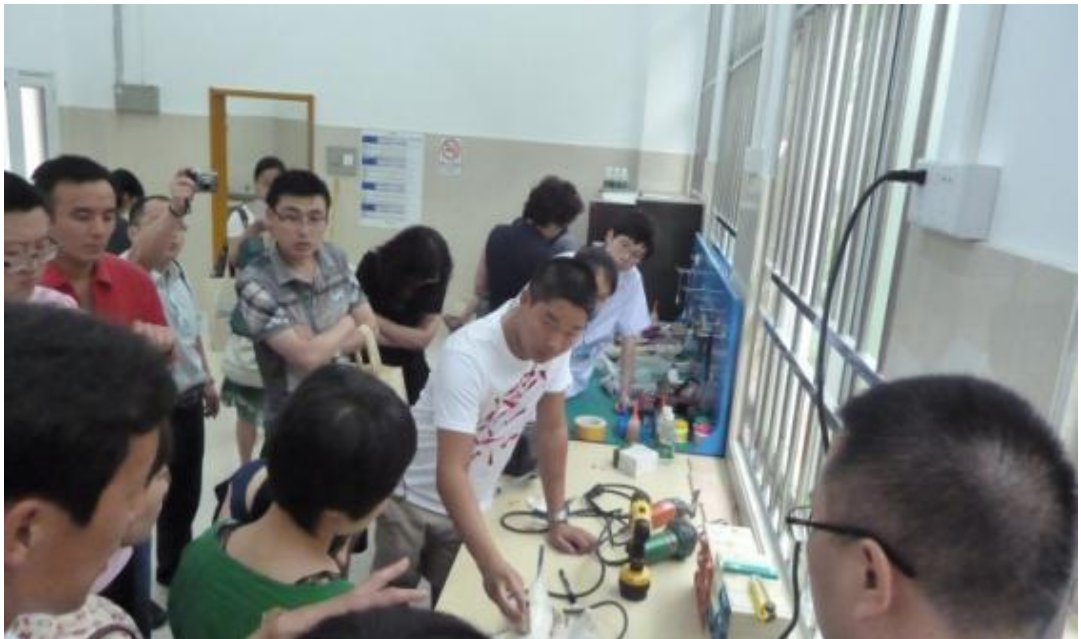
Som det blev nu blev det sammanhängande och det viktigaste av allt var att det praktiska fick gott om utrymme.

För vid gipsövningarna såg vi ju direkt att teori är ingenting om man sedan inte har känslan i händerna för hur det ska utföras. När de började gipsa på fotmodellerna blev vi mörkrädda, hur ska man kunna gipsa en liten barnfot som sparkar om man inte ens klarar att gipsa en modell?

Det allra svåraste med seminariet var att deltagarnas kunskapsnivå var så pass olika, vissa hade aldrig sett en ortos tidigare, och aldrig hört talas om Ponseti medan vissa provat att gipsa enligt Ponseti tidigare, och vissa regelbundet tillverkade ortoser och kunde gå in i komplicerade diskussioner om knäledsplacering osv...

Kanske pga detta var det också olika hur pass väl de tog till sig informationen på seminariet, hos vissa såg man intresset brinna och förstod också på de frågor de ställde att de förstod det vi lärde ut.

Men överlag skulle vi vilja säga att vi ändå såg att kunskapsnivån ökade hos deltagarna under dessa dagar, i de praktiska övningarna blev det väldigt tydligt då vi såg hur de förbättrades bara på några timmar.

Det var också positivt med Ponseti-dvdn som alla deltagare också fick med sig hem, efter att ha sett på dvdn såg vi att handlaget förbättrades och att de förstod hur fingrarna skulle placeras. Och sedan känns det ju väldigt bra att de har den skivan hemma nu och att de kan titta igen och igen och igen om de glömmer eller vill studera något djupare.

Barnhemmet i Guangzhou blev också väldigt glada över fotmodellerna som lämnades kvar, och det var en mycket bra gest av er att ge dem dessa modeller. Som jag ser det så borde ju detta också göra det möjligt för dem att hålla i mer seminarium på samma tema, och även öva gipsteknik med nya medarbetare, utan att barnen behöver fara illa.

Som sammanfattning kan man konstatera att det var de kvinnliga deltagarna, i alla åldrar, som visade störst intresse, och som hade bäst handlag. Men även de yngre killarna var mycket intresserade och snabba att lära.

Naturligtvis fanns undantag som bekräftar regeln, t.ex. den man från barnhemmet utanför Peking som ni besökt tidigare. Han hade en otrolig kunskap vad gällde ortoser, och hans frågor till oss gjorde oss alla imponerade.

Han har också skickat mail till oss i efterhand och frågat frågor, tyvärr på kinesiska vilket gör det hela svårt. Dessutom vill han bara ha svar på kinesiska, och vår tolk Åsa är ju i Kina och studerar så vi har haft svårt att ta hjälp av henne.

Det var jättekul att se att dr Pan och dr Huang tagit till sig mycket av det de lärt sig i Sverige, vi såg material vi rekommenderat dem att ta in, vi såg verktyg vi visste att de inte haft tidigare, men framförallt såg vi ortoser som de försökt göra enligt hur vi gör dem i Sverige.

Och det bästa av allt; vi såg dessa ortoser PÅ barnen, när vi gick runt på barnhemmet.

Jag och Johannes var en del uppe på de andra våningarna, och då såg vi flera barn med klumpfotsortoser och FAB, även om inställningar och passform ibland hade lite i övrigt att önska.

Sedan ska de ha stort beröm för att de faktiskt väljer att behandla barnen enligt Ponseti, även om de modifierat metoden lite efter eget huvud. För till syende och sist fungerar en lite modifierad

Ponsetimetod hundra ggr bättre än vilken annan metod som helst. Och jag tror att med dvd:n som de nu har tillgång till, så kan de finslipa sin metod och bli ännu bättre!

Den största behållningen av seminariet som vi ser det är just att teori blandades med praktik, det kändes helt rätt och jag är säker på att förståelsen för metoden blev större. Dessutom tror jag att deltagarna känner sig betydligt tryggare i metoden när det bokstavligen KÄNT hur det ska gå till.

Sammanfattningsvis kan vi bara säga att vi var mycket nöjda med seminariet och känner oss trygga med att vi ökade kunskapsnivån hos alla deltagare och dessutom väckte ett intresse för en metod som faktiskt fungerar.

Erika, Johannes, Henrik och Jim